

DAVANT LES NOMBROSES IRREGULARITATS

Quatre expedients d'indústria sancionaran TEPESA

TEPSA o Terminales Portuarias, SA, indústria perillosa situada al Port Autònom de València, denunciada des d'EL TEMPS, ha estat ara investigada per tècnics de la Conselleria d'Indústria. El seu informe, completament negatiu, aconsella de sancionar-la.

Ismael López

Dijous, 12 de desembre: a València, Andreu Garcia Reche, director general d'Indústria, signa l'obertura de les diligències necessàries per a la tramitació de les diverses sancions imposades a Terminales Portuarias SA.

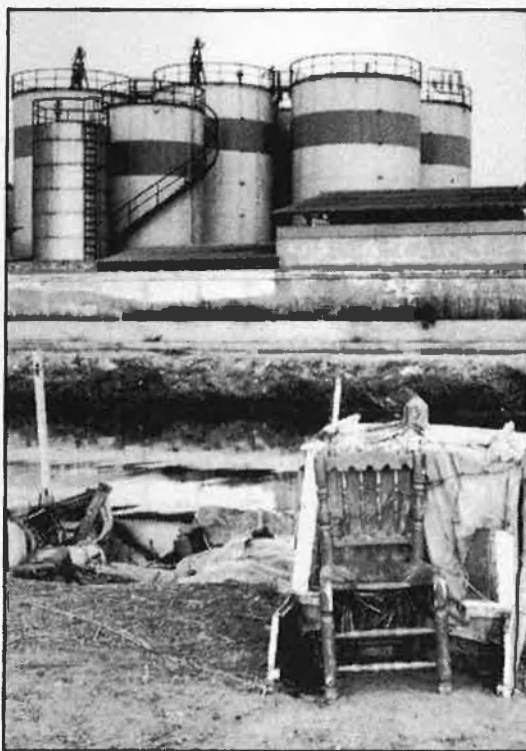
Era la conseqüència d'una investigació resolta —i més ràpida del que és normal— duta a terme per tècnics del servei territorial d'Indústria. I també el resultat, si bé parcial i no definitiu, de la denúncia que EL TEMPS ha realitzat de manera constant i els primers senyals d'alarma de la qual plantejaven en redó la necessitat d'eliminar aquesta i altres indústries també considerades perilloses en l'actual ubicació urbana.

Ara, un total de quatre expedients sancionadors ha estat decidit per a TEPESA.

El primer d'aquests expedients considera que Terminales Portuarias, SA, ha exercit fins a l'actualitat com una indústria de les qualificades com a «clandestines»: TEPESA no havia donat comunicació oficial de la seua instal·lació, tampoc no havia notificat a la delegació del Ministeri d'Indústria el canvi del seu antic nom de QUIMIGRANEL, SA, per l'actual i, de la mateixa manera, tampoc no havia informat oficialment de l'ampliació de la seua capacitat d'emmagatzematge i producció fins als 8.300 metres cúbics de metanol i altres compostos químics perillosos que alberga actualment.

Un expedient que té, no obstant això, segons assenyala una alta font de la Conselleria, «la contradictòria virtut que ara, i gràcies a ell, TEPESA pot fer el salt de la seua legalització».

El segon expedient confirma, tal com aquest setmanari havia anun-

JORDI VICENT

ciat, el fet que TEPESA tampoc no ha complit les disposicions del decret 668 de 1980 sobre «Indústries nocives, molestes i perilloses» i la Instrucció Tècnica Complementària que el Ministeri d'Indústria adoptà com a desenvolupament del decret el 20 de

maig de 1982, per no haver respost a la disposició oficial dins del termini legalment establert i que li assenyalava la presentació de les necessàries mesures correctores i una anàlisi sobre el seu sistema de seguretat.

Els restants expedients repleguen aquestes dues noves irregularitats: incompliment del reglament vigent sobre aparells de pressió i incompliment de la reglamentació sobre tensió elèctrica, amb la descoberta, en aquest últim cas i circumstancialment, que Hidroelèctrica distribuïa tot el corrent elèctric al port i aquest, després, el repartia pel seu compte. És a dir, que TEPESA i la resta d'empreses perilloses portuàries no figuren com a abonades directes de la companyia d'electricitat.

«Diguérem que pensàvem ficar-hi mà i així ho hem fet —declara a aquest setmanari la font ja citada—. I estem disposats a continuar ja que, una de dues, o compleixen al peu de la lletra els reglaments o canvien d'activitat. De tota manera pense,

Instal·lacions portuàries de TEPSA.

particularment, que és molt difícil que TEPSA es pugui adaptar a les exigències que la llei recomana. A banda —precisa— de qualsevol regulació simplement humana respecte a la seguretat de l'entorn. Però, tècnicament, ho repetesc, és molt difícil aquesta readaptació. I, en tot cas, seria una legalització provisional».

«Però allò més greu —opina el nostre informador— és que tot això s'haja fet i haja funcionat fins ara sense cap permís». «Fins que hi haja una sanció de definitiva, cal parlar, tanmateix, de presumptes irregularitats».

A partir d'ara, s'inicia un procés administratiu llarg i tediós. Amb els passos següents: nomenament d'un instructor —segurament un dels responsables de la Conselleria, a l'arbitri del qual quedarà tota sanció definitiva— per al ple compliment de les diligències. Enviament d'un plec de càrrecs a TEPSA —que tindrà vuit dies hàbils per a contestar, amb les festes de Nadal pel mig— i, en funció del que aquesta aporte en la seua defensa o allò que ratifiqui, nou enviament d'una «proposta de resolució».

Independentment que aquesta siga contestada o no per l'empresa —i després que s'hi resolga—, els departaments afectats seran els encarregats de dur-la a terme i, consegüentment, de multar.

«TEPSA deixarà de funcionar, si no rectifica, introduint les mesures que li hem proposat. Mesures que, sense considerar-les òptimes, no demanen pràcticament inversió. Per exemple: canvis de depòsits, reducció de la capacitat limitant-ne els continguts, etc». El 20 de maig de 1988 acaba el termini.

Les multes que es deduiran d'aquests quatre expedients poden arribar a vorejar el mig milió de pessetes per sanció.

Una resolució conseqüent, que diverses fonts de tipus veïnal, sindical i empresarial, consultades per aquest setmanari, no han deixat de qualificar, malgrat tot, com «una mica tèbies, per a una empresa que ha burlat tan obertament i durant tants anys la legalitat més elemental».

Divendres vinent, dia 20, TEPSA rebrà la notificació sancionadora. A partir d'aquell moment, probablement, començarà a comptar el temps enrere d'un perill anunciat. Un només entre tants d'altres. □

JORDI VICENT

Terminals París-Texas, S. A.

Cent per cent estrangera

La societat Terminales Portuarias, SA, va ser fundada amb el nom inicial de Quimigranel, SA. En formaven part com a socis: Samuel Johananoff, de nacionalitat israeliana i amb residència a Nova York, el qual va subscriure'n 3.000 accions; Vico Levy Pelassof Ardity, que ho féu amb 2.000; Bartomeu Parera Canals, amb 2.000 accions, nomenat conseller delegat, i Eduardo de Rojas i Ordóñez, comte de Montarco, en qui recaigué la presidència, actuant en nom propi i en el de la Compañia Mercantil Anónima i representant també Transcomercial Agro Urbana, SA —1.000 accions— i Petrofrance-Suiza, SA, que va comprar-ne unes altres 2.000.

D'aquesta forma, el capital inicial de Quimigranel pujava a un total de deu milions de pessetes, repartits en 10.000 accions.

Amb data de 11 de desembre de 1964, la societat amplia el capital amb 10 milions de pessetes més i dos anys després —el 27 de maig de 1966— ho torna a fer amb un nou depòsit de 20 milions de pessetes, subscrits segons la divisió següent: 6.000 accions per a Samuel Johananoff, 5.000 per a Bartomeu Parera Canals, 4.000 per a Petrofrance Suiza, 3.000 per a Vico Levy Pelassof Ardity i 20.000 a compte de Transcomercial Agro Urbana, SA.

El 29 d'abril de 1971 i en junta general extraordinària universal, s'acorda el canvi de denominació de la societat per l'actual de Terminales Portuarias, SA, i el 29 de juny de 1978 es nomena Partina, SA, societat de nacionalitat francesa, com a administradora social.

Quatre mesos més tard, té lloc una nova ampliació de capital: aquesta vegada per valor de 90 milions de pessetes, repartits —com sempre— en accions de 1.000 pessetes nominals: 45.000 accions per a Galx Terminals Corporation —societat d'EUA— i unes altres 45.000 entre Petrofrance, SA, i Petrofrance Chimie, SA. □